

РЕШЕНИЕ

№ 3078

гр. София, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 28.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **483** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение №ПИИ-370/20.12.2021г. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без разглеждане, поради липса на правен интерес жалбата на дружеството срещу разпореждане изх. №С210022-137-0007927/06.12.2021г., издадено от гл. публичен изпълнител при ТД на НАП С.. С посоченото разпореждане публичният изпълнител е постановил отказ за отписване на публични задължения от данъчноосигурителната сметка на дружеството, като е прието че не е изтекла погасителната давност.

Според жалбоподателя решението е необосновано и постановено в противоречие със закона. Подаването на жалбата е сторено от лице, което има качеството на длъжник в активно изпълнително производство, поради което е налице и интерес от обжалване по реда на чл.266, ал.1 от ДОПК на действията на публичния изпълнител. По същество се оспорват действията на публичния изпълнител да държи активна данъчно-осигурителна сметка на заличен правен субект с последица възможността да се извършват действия по принудително изпълнение. Тъй като в правния мир не съществува данъчен субект вземанията се считат за погасени, а с това и правото да се търси принудителна изпълнение.

В съдебното заседание по делото жалбоподателят се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП С. чрез процесуалния си представител юрк. К. счита, че жалбата е недопустима. Възразява срещу хода на делото, тъй като

конституиран като жалбоподател е [фирма], дружество заличено от ТР с решение от 20.09.2021г., т.е. преди постановяване на решението на директора на ТД на НАП. Заявява, че в административното производство е разгледана жалбата, изпратена от адв. Б. – упълномощен от Г. М. – бивш управител на заличеното дружество

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Дружеството [фирма] е обявено в несъстоятелност като с решение от 20.09.2021г. по т. д. №837/2020г. на СГС, ТО, VI-12 състав е прекратено производството по несъстоятелност и е постановено заличаване от Търговския регистър. Решението е влязло в сила на 28.09.2021г. С вписване в Търговския регистър, извършено на 21.10.2021г. е изгубило своята правосубектност спрямо трети лица.

По изпълнително дело №160017697/2016г. по описа на ТД на НАП [фирма] е длъжник. С молба от 19.11.2021г. управителят на заличеното дружество Г. М. е поискал от М. Н. – Гл. публичен изпълнител в отдел „Публични вземания“ Дирекция „Събиране“ в ТД на НАП С. на основание чл.173, ал.1 от ДОПК публичните вземания на [фирма] да бъдат отписани. Позовал се е на чл.168, т.6 от ДОПК във вр. с чл.739 от Търговския закон.

С Разпореждане от 06.12.2021г. М. Н. – гл. публичен изпълнител не прекратява, поради изтекла погасителна давност описани в разпореждането задължения по изпълнителното дело. Разпореждането е с адресат [фирма], представлявано от Г. М., въпреки, че в мотивите на същото публичният изпълнител е изложил обстоятелството, че дружеството е с прекратена регистрация в ТР с решение от 20.09.2021г., влязло в сила на 28.09.2021г.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд - София-град направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в 7-дневния преклузивен срок по чл. 268, ал.1 от ДОПК. Във връзка с допустимостта ѝ, съдът намира следното:

Жалбата до АССГ е подадена от [фирма], поради което и съдът е конституирал и призовал в производството по делото, чрез пълномощника адв. Д. Б. дружеството, без да отчете обстоятелството, че то към момента на образуване на делото вече е било заличено в ТР. В производството пред директора на ТД на НАП С. е оставена без разглеждане жалба, подадена от адв. Б., в качеството му на пълномощник на Г. М. – бивш управител на [фирма], но разпореждането на публичния изпълнител от 06.12.2021г., срещу което е била насочена тази жалба е с адресат не физическото лице Г. М., а дружеството [фирма]. Публичният изпълнител не е съобразил, че към момента на произнасянето му такова дружество като юридическо лице вече не съществува, откъдето е тръгнало и объркването във връзка с процесуалната легитимация на жалбоподателя.

Съдът, като счита, че допуснатото нарушение на съдопроизводствените правила не е съществено, тъй като в о.с.з. на 28.03.22г. се е явила и участвала за жалбоподателя адв. Г., за която на лист 8 и лист 9 от делото се намират адвокатски пълномощни за процесуално представителство пред АССГ от Г. И. М., лично и като управител и представляващ [фирма], поради което правото му защита не е било нарушено, и с оглед на процесуална икономия, счита, че не следва да повтаря производството, за да конституира Г. М. като жалбоподател. Адв. Г., разполагаща с пълномощия да представлява и Г. М. не е възразила срещу даване ход на делото, а ответникът

изразява позиция, която не съответства изцяло на установените от преписката факти, поради което не следва да се отменя нито определението за даване на ход на делото, нито определението за ход по същество.

По тези мотиви жалбата е допустима, а разгледана по същество е основателна.

Разпореждането на публичният изпълнител е с адресат [фирма], жалбата срещу него (на лист 13) също е от името на [фирма], а в решение №ПИ-370/20.12.2021г., според юрк. К. и текста на диспозитива е оставена без разглеждане жалба, изпратена от Г. М., чрез адв. Б.. Изложените несъответствия между адресата на първоначалния акт на публичния изпълнител и лицето, което е прието за страна в производството по административно обжалване на този акт, представляват съществено нарушение на административно-производствените правила, което е довело до преграждане пътя на защита на лице, което има правен интерес изпълнителното дело, с наложените в него обезпечителни мерки да бъде прекратено, а обезпеченията освободени. Решаващият орган по силата на чл.267, ал.1, т.6 от ДОПК оставя жалбата без разглеждане, когато подателят няма интерес от обжалването на действията на органа на принудителното изпълнение. В случая директорът на ТД на НАП С. не е развил никакви мотиви по отношение правния интерес на бившия управител, а само декларативно в мотивите е приел, че неговата правна сфера не се накърнява. Освен, че се оказва постановено срещу лице, което не е адресат на първоначалния акт на публичния изпълнител, оспореното решение е също необосновано и като такова следва да се отмени, като преписката се върне на директора на ТД на НАП С. за произнасяне с мотивирано решение по същество. При произнасянето решаващият административен орган следва да се произнесе и по въпроса относно действителността на Разпореждане изх. №С210022-137-0007927/06.12.2021г., тъй като неговият адресат [фирма] не е съществувал в правния мир към датата на постановяването му.

По изложените съображения и на основание чл. 268, ал.2 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Решение №ПИ-370/20.12.2021г. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без разглеждане, поради липса на правен интерес жалба срещу разпореждане изх. №С210022-137-0007927/06.12.2021г., издадено от гл. публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ВРЪЩА преписката на Директора на ТД на НАП С. за произнасяне по същество при спазване на дадените в мотивите на решението указания.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: